

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20Sd/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2015200701
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2015200701.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v konaní pred sudcom JUDr. Róbertom Foltánom v právnej veci navrhovateľa: V. F., nar. X.XX.XXXX, bytom S. č. XXXX/XX, B. L., zastúpeného JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom, Sibírska 4, Bratislava, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporcu č. XXX XXX XXXX X-I., XXX L. XXXX X-II., XXX XXX XXXX X-III., XXX XXX XXXX X-IV. a XXX XXX XXXX X-V. zo dňa 15.7.2015, takto

rozhodol:

Súd rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X-I, č. XXX XXX XXXX X-II, č. XXX XXX XXXX X-III, č. XXX XXX XXXX X-IV a č. XXX XXX XXXX X-V zo dňa 15.7.2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.4.2016 p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutiami č. XXX XXX XXXX X-I. až XXX XXX XXXX X-V., všetko zo dňa 15.7.2015 odporca podľa § 82 ods. 2, § 112 ods. 1, § 66 ods. 3, § 259, § 293l a § 293ce zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení zvýšil starobný dôchodok navrhovateľa (priznaný mu rozhodnutím XXX XXX XXXX X zo dňa 11.11.2009 vo výške 162,60 eur od 5.10.2009) s účinnosťou od 14.8.2010 na sumu 172,30 eur, s účinnosťou od 1.12.2010 na 175,20 eur, s účinnosťou od 1.1.2011 na 178,40 eur, s účinnosťou od 1.12.2011 na 181,40 eur, s účinnosťou od 1.1.2012 na 187,40 eur, s účinnosťou od 1.1.2013 na 198,60 eur, s účinnosťou od 1.12.2013 na 199,60 eur, s účinnosťou od 1.1.2014 na 208,40 eur, s účinnosťou od 1.12.2014 na 209,40 eur a s účinnosťou od 1.1.2015 na 214,60 eur.

2. Navrhovateľ sa v konaní domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia týchto rozhodnutí. Poukazoval na to, že vek 62 rokov dosiahol dňa X.XX.XXXX, avšak v dôsledku výkonu preferovanej služby dôchodkový vek získal dovŕšením 55 rokov dňa X.XX.XXXX, a že rozhodnutím MV SR mu bol od 1.10.1998 priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa od 1.7.2002 považuje za výsluhový dôchodok. Má za to, že odporca si nesprávne vykladá zákony SR a v dôsledku toho porušuje aj medzinárodné právne akty, svojím postupom porušil princíp primeranosti a alikvótnosti, nakoľko mu priznal nízky starobný dôchodok, pričom údaje v osobnom liste dôchodkového zabezpečenia nesúhlasia s jeho výpočtami odslužených a odpracovaných rokov a doba učňovských rokov sa vytratila z posudzovania odpracovaných dôb II. pracovnej kategórie. Uvádza, že dávky na dôchodkové zabezpečenie boli za neho takmer po celú dobu vojenskej a policajnej služby odvádzané do všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia, preto by odporca mal túto dobu v celkovej dobe adekvátne zohľadniť a výpočet jeho dôchodku vykonať vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach. Rozhodnutia odporcu považuje za nedostatočne konkrétne a zrozumiteľné, netransparentné, správne, ktorých sa nedá preskúmať a overiť legalitu výpočtov. Nesúhlasí s tak výrazným krátením dôchodku, ktoré by podľa jeho názoru

prichádzalo do úvahy podľa čl. 43 písm. b) Dohovoru až za obdobie dôchodkového poistenia získaného po 25.10.1991, t.j. po účinnosti Dohovoru pre Slovenskú republiku. Nakoľko mu vznikol nárok na starobný dôchodok i na výsluhový dôchodok, treba aplikovať čl. 33 ods. 2 Dohovoru, a nakoľko nárok na dávku mu vznikol až dňa X.XX.XXXX, aplikácia článku 43 písm. b) Dohovoru nie je možná. Rozhodnutie v rozpore s ust. § 209 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. neobsahuje predpísané náležitosti, vo výroku nie je uvedené ustanovenie zákona, aplikácia ktorého bola rozhodujúca pre určenie výšky dávky. Svojou žiadosťou zo dňa 14.8.2013 sa domáhal nového posúdenia nároku a výšky dôchodku, pričom odporca na jej základe vydal niekoľko rozhodnutí o zvýšení dôchodku za roky 2010, 2011, 2012 a 2013, o ktoré nežiadal. Žiadal o prepočítanie dôchodku za odpracovaných viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií v policajnom zbore, pričom rozhodnutia odporcu sa týkajú dôchodku, na ktorý mu nárok prináleží pre odpracovanie viac ako 15 rokov v civilnom sektore. Nakoľko nesúhlasil s predchádzajúcim rozhodnutím odporcu, vo veci rozhodoval súd, ktorý odporcovi uložil prepočítať výšku dôchodku, čoho výsledkom však je, že odporca iba prekopíroval pôvodné rozhodnutia so zmeneným dátumom.

3. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k veci navrhol preskúmané rozhodnutia ako vecne správne potvrdiť. Poukazoval na to, že jeho predchádzajúce rozhodnutia vo veci boli zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 44Sd/131/2014 zo dňa 1.6.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, a že napadnutými rozhodnutiami realizoval uvedený rozsudok a nárok navrhovateľa opätovne posúdil. Navrhovateľ o nové posúdenie nároku na starobný dôchodok a jeho prepočítanie požiadal neformálnou žiadosťou zo dňa 14.8.2013 a k zvýšeniu dôchodku podľa § 112 ods. 1 zákona došlo tri roky späť od 14.8.2010.

4. Konštatoval, že právne predpisy pri rozhodovaní o sume starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) neupravujú, akým spôsobom zabezpečiť od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) poskytnutie sumy starobného dôchodku len za doby zabezpečenia (poistenia), ktoré sa neprekrývajú s dobou výkonu služby, za ktorú už bol poskytnutý výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok. Preto podľa čl. 7 ods. 5 a čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky je potrebné na zachovanie získaných nárokov od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) aplikovať Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ktorý bol Československou socialistickou republikou ratifikovaný 11.1.1990 a vyhlásený pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov (ďalej len „dohovor“). Uvedený dohovor má charakter medzinárodnej zmluvy, ktorá priamo zakladá právo fyzických osôb na zachovanie nároku na starobný dôchodok, a preto na jeho vykonanie nie je potrebné prijať osobitný zákon; príslušné ustanovenia uvedeného dohovoru majú prednosť pred zákonmi o sociálnom zabezpečení (poistení), preto je nimi Sociálna poisťovňa viazaná pri určení sumy starobného dôchodku poistenca, ktorý je poberateľom výsluhového príspevku za tú istú sociálnu udalosť, ktorou je prežitie zákonom stanoveného dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení), ktorý bol určený v súlade so zachovaním nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní vykonávaných v služobnom pomere do I. a II. kategórie funkcií, nastala situácia, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok a tiež na výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, je potrebné na určenie sumy starobného dôchodku aplikovať aj čl. 32 ods. 2 dohovoru.

5. Nakoľko navrhovateľ dôchodkový vek 55 rokov dovŕšil pred 1.1.2004, o jeho nároku na starobný dôchodok bolo rozhodnuté podľa právnych predpisov účinných do 31.12.2003, podľa § 12 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. bol určený jeho priemerný mesačný zárobok z 5 zárobkovo najlepších kalendárnych rokov v rozhodnom období, t.j. rokov 1998, 1997, 2001, 1996 a 1995, a podľa § 22 ods. 1 a 2 určená suma starobného dôchodku do vzniku nároku naň ako 92 % priemerného mesačného zárobku, t.j. 135,92080 eur mesačne. Po zvýšení dôchodku podľa § 23 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb., § 293l zák. č. 461/2003 Z.z. a podľa zák. č. 306/2002 Z.z. v znení zák. č. 639/2002 Z.z. suma jeho starobného dôchodku s prihliadnutím na dobu výkonu zamestnania po vzniku nároku a dobu výkonu služby ku dňu vzniku nároku na jeho výplatu vypočítaná podľa zák. č. 100/1988 Zb. je 414,89440 eur mesačne.

6. Nakoľko navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a na určenie sumy starobného dôchodku bola navrhovateľovi započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas služobného pomeru, suma starobného dôchodku sa zníži podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128) o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba

služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky, najviac o sumu výsluhového príspevku, ktorá sa vyplácala ku dňu priznania starobného dôchodku. Suma starobného dôchodku zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služobného pomeru zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky, sa určí ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služobného pomeru zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia, vrátane doby služby, ktoré je zhodnotené na určenie sumy starobného dôchodku. Suma starobného dôchodku 258,25847908 eur mesačne zodpovedajúca zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky, je určená ako súčin starobného dôchodku 414,89440 mesačne a koeficientu 0,62246798 určeného ako podiel zamestnania, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku 24 rokov a úhrnu zamestnania vrátane doby služby, ktoré bolo zhodnotené na sumu starobného dôchodku 38,5562 rokov.

7. Suma starobného dôchodku bola určená ako rozdiel súm 414,89440 eur a 258,25847908 eur a ku dňu vzniku nároku na jeho výplatu predstavuje 156,70 eur mesačne. Sociálna poisťovňa stanovila výšku starobného dôchodku tak, že najskôr určila sumu starobného dôchodku za všetky doby poistenia, t.j. obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na príspevok. Následne určila sumu starobného dôchodku patriacu len za obdobie dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy príspevku, koeficientom, ktorý vyjadruje pomer medzi dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy príspevku za celé roky, a dĺžkou obdobia dôchodkového poistenia vrátane služby zhodnotenej na nárok na príspevok. Suma určená za obdobie dôchodkového poistenia vrátane doby služby zhodnotenej na nárok na príspevok bola potom krátená o sumu, ktorá zodpovedá obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy príspevku za celé kalendárne roky.

8. V tomto smere odporca poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu SR 10So/11/2014 zo dňa 11.2.2015 týkajúce sa obdobnej veci, t.j. krátenia dôchodkovej dávky podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru, ako aj na judikát Najvyššieho súdu SR č. 55/2011. Napadnutými rozhodnutiami zo dňa 15.7.2015 bola suma starobného dôchodku zvýšená za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania tohto dôchodku podľa § 293l ods. 1 zákona o sociálnom poistení tak, ako aj uvedené v odôvodnení napadnutých rozhodnutí, preto námietky navrhovateľa nepovažuje za opodstatnené.

9. V písomnom stanovisku k vyjadreniu odporcu navrhovateľ uvádzal, že splnil podmienky nároku na priznanie dávky dôchodkového zabezpečenia a nie je dôvod, aby mu bol starobný dôchodok neštandardne krátený. Postup odporcu považuje za odporujúci zámeru zákonodarcu zabezpečiť mu vyššiu úroveň zabezpečenia v starobe za dobu výkonu služby a znevýhodňujúci takúto kategóriu poistencov v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme poistenia. Namietal, že postup odporcu nie je v zákone jednoznačne zadefinovaný, odporca nemá prameň práva, ktorý by jeho postup pri krátení dôchodku odobril a ktorý by ho k tomuto postupu oprávňoval, pričom Dohovor č. 128 v súvislosti s krátením dôchodkovej dávky používa slovo „môže“, čo súčasne naznačuje, že „nemusi“. Doposiaľ nikto neurčil žiaden vzorec ani spôsob a rozsah krátenia starobných dôchodkov, čo z odporcu robí nezákonný samourčovací aparát konajúci v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

10. V doplňujúcom vyjadrení zo dňa 18.3.2016 odporca uviedol, že mu navrhovateľ v podaní doručenom dňa 23.12.2015 predložil čestné vyhlásenia dvoch svedkov o jeho pôsobení ako príslušníka SBS v spoločnosti pre bankovú ochranu VÚB Groups v Bratislave, na základe čoho bol nárok navrhovateľa opätovne posúdený a bolo zistené, že všetky údaje z evidenčných listov dôchodkového poistenia potvrdených zamestnávateľmi boli pre nárok na starobný dôchodok zhodnotené rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-I. zo dňa 15.7.2015. Žiadne iné obdobie dôchodkového poistenia v rokoch 2000 až 2009 preukázané nebolo a navrhovateľ ani v žiadostiach o dôchodok z 21.7.2006 a 21.10.2009 neuviedol, že pracoval v spoločnosti pre bankovú ochranu VÚB Groups. Čestné vyhlásenia svedkov nie sú na účely zhodnotenia obdobia dôchodkového poistenia dostačujúce, nakoľko z nich nie je zjavné presné obdobie dôchodkového poistenia, ani či svedkovia vykonávali v rovnakom období rovnaký druh zamestnania pre toho istého zamestnávateľa, predložené nebolo ani čestné vyhlásenie navrhovateľa o chýbajúcom období dôchodkového poistenia a či vlastné doklady preukazujúce, že v rokoch 2000 - 2009 pracoval v spoločnosti VÚB Groups.

11. V podaní zo dňa 17.10.2016 navrhovateľ uvádzal, že v službách SBS zabezpečujúcej bezpečnostné služby vo VÚB, a. s. bol zamestnaný od začiatku roku 2000 do roku 2009, nemal fixne určené miesto pracoviska, ale bol flexibilným pracovníkom z dôvodu, že poznal všetkých zamestnancov a jednotlivé objekty banky, v rámci prestavby jednotlivých pobočiek a expozitúr vykonával „dozor“ pri stavebných prerábkach na rôznych objektoch v Bratislave i mimo nej - v Malackách, Stupave, Senci, Ivanke pri Dunaji, v Dunajskej Lužnej a Pezinku. V SBS pracovalo cca 30 - 40 osôb, ktoré sa navzájom poznali, viacerí mali trvalé pracovné zaradenie, iba navrhovateľ nie, pretože poberal výsluhový dôchodok z MV SR a ten zo známych okolností výrazne komplikoval odmeňovanie navrhovateľa. Navrhovateľ súčasne menoval viacero zamestnancov VÚB, a. s. a členov SBS s tým, že tieto osoby môžu potvrdiť, že tam skutočne pracoval. Za chybu odporcu a jeho zlú vizitku považuje, že tento nemá kompletne informácie a údaje, nakoľko nepostupoval podľa § 233 zák. č. 461/2003 Z.z.

12. Súd prejednal vec za účasti oboch účastníkov konania, ktorí zotrvali na argumentácii uvedenej v ich písomných podaniach, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporcu, a dospel k záveru o nenaplnení podmienok pre zrušenie preskúmaných rozhodnutí odporcu.

13. Navrhovateľ v konaní uviedol, že namieta najmä nezohľadnenie obdobia po 31.12.1999, kedy vykonával zamestnanie v strážnej službe, pričom úplná evidencia jeho práce sa nezachovala asi z toho dôvodu, že ako špecialista často menil miesto výkonu práce. Výkon práce dokladoval čestnými vyhláseniami svedkov, pričom podľa § 197 ide o zákonom prípustný dôkaz. Opravný prostriedok proti pôvodnému rozhodnutiu o dôchodku nepodal, tento považoval za adekvátny v súvislosti s výsluhovým dôchodkom, až neskôr sa dozvedel, že pracovníci v rovnakej pozícii ako on si uplatnili nároky vyplývajúce zo zamestnania I. pracovnej kategórie a tieto im boli zo strany odporcu priznané.

14. Odporca uvádzal, že novými rozhodnutiami bol odstránený nedostatok predchádzajúcich rozhodnutí spočívajúci v nedostatočnom zdôvodnení aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru a poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 9So/214/2008 a 10So/11/2014 riešiace obdobnú problematiku.

15. Podľa § 293i ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., starobný dôchodok priznaný v sume určenej podľa predpisov účinných pred 1.1.2004 a starobný dôchodok, na ktorý bol prekvalifikovaný pomerný starobný dôchodok, sa zvyšuje za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31.7.2006 podľa § 66 ods. 2 až 9.

16. Podľa § 184 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z., žiadosť o priznanie dávky sa podáva na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou. Fyzická osoba uvedená v odseku 1 je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou. Písomné oznámenie o zaradení poistenca do evidencie uchádzačov o zamestnanie sa považuje za žiadosť o dávku v nezamestnanosti.

17. Podľa § 195,

1) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

2) Podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

3) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

18. Podľa § 196,

1) Dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

2) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ako dôkaz použiť výpoveď svedkov, ktorých pred výpoveďou poučí o ich povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamĺčať a o právnych následkoch nepravdivej výpovede.

3) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

- 4) Účastník konania, fyzická osoba alebo právnická osoba zúčastnená na konaní, ktorí majú listiny, ktoré môžu byť dôkazom, sú povinní na výzvu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne tieto listiny predložiť.
- 5) Ako dôkaz možno použiť tlačeneé produkty alebo fotografické produkty výpočtovej techniky, mikrografickej techniky a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.
- 6) Účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.
- 7) Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

19. Podľa čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128),

- 1) Ak má alebo ak by mala inak chránená osoba súčasne nárok na rôzne invalidné, starobné alebo pozostalostné dávky, môžu sa tieto dávky krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu; chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky.
- 2) Ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že ust. § 233 zák. č. 461/2003 Z.z. upravuje povinnosti iných právnických osôb vo vzťahu k Sociálnej poisťovni (ministerstiev, poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, Finančného riaditeľstva SR, ...), nie je zrejmé, aké z neho vyplývajúce povinnosti mal podľa navrhovateľa odporca porušiť v súvislosti so zabezpečením podkladov pre svoje rozhodnutie vo veci. V zmysle vyššie citovaných ustanovení § 184, § 195 a § 196 je primárne povinnosťou žiadateľa o dôchodkovú dávku preukázať skutočnosti rozhodujúce pre uplatnený nárok, poskytnúť Sociálnej poisťovni údaje odôvodňujúce nielen vznik nároku, ale umožňujúce aj určenie výšky príslušnej dávky.

21. V danom prípade námietkam navrhovateľa spočívajúcim v tvrdení o nezohľadnení všetkých dôb dôchodkového poistenia z obdobia rokov 2000 - 2009 nebolo možné priznať dôvodnosť vo vzťahu k spochybneniu správnosti preskúmaných rozhodnutí.

22. Odhliadnuc od skutočnosti, že ust. § 197 zák. č. 461/2003 Z.z., na ktoré sa navrhovateľ v súvislosti s predloženými čestnými vyhláseniami svedkov odvolával, upravuje pripustenie dôkazu - čestného vyhlásenia účastníka konania (zákon inak čestné vyhlásenie svedka z dokazovania nevylučuje), bolo potrebné stotožniť sa so stanoviskom odporcu, že čestné vyhlásenia X. S. a Y. Y. o tom, že navrhovateľ od roku 2000 do roku 2009 vykonával zamestnanie vo VÚB, a. s. Bratislava ako člen SBS v spoločnosti pre bankovú ochranu VÚB Groups, nie sú do takej miery určité, aby mohli privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie a nemožno z nich vyvodiť ani to, že ide o zamestnanie iné (resp. v inom období), ako už vyplývajúce z evidenčných listov dôchodkového poistenia, ktoré odporca pri rozhodovaní o dôchodku navrhovateľa zohľadnil (v podaní zo dňa 17.10.2016 navrhovateľ tohto zamestnávateľa označil ako spoločnosť s názvom Spoločnosť pre bankovú ochranu, neskôr G-4 Securiton a LOOMIS, ktoré názvy korešpondujú so záznamami odporcu o dôchodkovom poistení navrhovateľa v období od 1.1.2001 do 30.8.2007), pričom opomenúť nemožno ani skutočnosť, že navrhovateľ existenciu iného svojho zamestnávateľa netvrdil ani v žiadostiach adresovaných odporcovi, a že existenciu takéhoto jeho pomeru zakladajúceho dôchodkové poistenie spochybňujú aj jeho vlastné tvrdenia o nie trvalom pracovnom zaradení a nekonkretizovaných (ale známych) okolnostiach komplikujúcich jeho odmeňovanie v tomto tvrdenom vzťahu.

23. V neposlednom rade navrhovateľ voči výpočtu výšky dôchodku prakticky nenamietal, jeho predstava výšky dôchodku deklarovaná v návrhu (č.l. 5 spisu) - 414,90 eur mesačne zodpovedá výpočtu odporcu - 414,89440 eur pred vykonaním krátenia starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru, a pokiaľ namietal samotnú aplikáciu článku 33 ods. 2 Dohovoru, jeho tvrdenie o nemožnosti aplikácie z dôvodu účinnosti Dohovoru pre Slovenskú republiku až od roku 1991 nemá vzhľadom na dobu rozhodovania o priznaní starobného dôchodku navrhovateľa akékoľvek logické opodstatnenie. V súlade s právnym názorom odporcu má Dohovor charakter medzinárodnej zmluvy, ktorá je prameňom práva, vykonanie

jej ustanovení už nie je podmienené vydaním osobitného zákona a podľa ústavného práva má prednosť pred zákonmi.

24. Skutočnosť, že odporca namietané ustanovenie Dohovoru aplikoval v súlade s účelom a významom tejto normy vyplýva už z ustálenej súdnej praxe (viď napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR č.k. 9So/214/2008, 10So/59/2015), z čoho je súčasne zrejmé, že krátenie dôchodku navrhovateľa nie je výsledkom jeho diskriminácie a v procese rozhodovania nedošlo k porušeniu princípu rovnakého zaobchádzania.

25. Podľa zistenia súdu preskúmané rozhodnutia odporcu, vrátane rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X vydaného v priebehu súdneho konania dňa 28.4.2016 o zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa s účinnosťou od 1.1.2016 na sumu 217,50 eur mesačne, obsahujú všetky zákonom vyžadované náležitosti a svojim odôvodnením dostatočne zrozumiteľne osvetľujú postup rozhodujúceho orgánu a jeho právny základ.

26. Nakoľko súd z vyššie uvádzaných dôvodov v postupe a preskúmaných rozhodnutiach odporcu nezistil pochybenia majúce za následok porušenie práv navrhovateľa, preskúmané rozhodnutia podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 SSP (zák. č. 162/2015 Z.z.) ako vecne správne potvrdil.

27. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na skutočnosť, že v tomto konaní úspešný odporca sa práva na ich náhradu voči navrhovateľovi vzdal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.